

இலங்கை வித்தியா போதினி

THE CEYLON

JOURNAL OF EDUCATION

(Tamil Section.)

பிரதம பத்திராதிபர் :

திரு. எச். டப்ளியூ. ஹெளஸ் அவர்கள்.

பத்திராதிபர் சபை :

திரு. எம். எவ். டி. எஸ். ஜயரத்ன அவர்கள்.

பண்டிதர். அ. சிற்றம்பலம் அவர்கள்.

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

திரு. எம். எஸ். எம். ஹட்டாட் அவர்கள்.

மனேஜர் :— திரு. சி. ருணசேகர அவர்கள்.

வருடச் சந்தா ரூபா 3-00

சந்தாப் பணத்தை கொழும்பு, வித்தியா கந்தோர், இலங்கை வித்தியா போதினி மனேஜர் என்ற விலாசத்துக்கனுப்பவேண்டும்.

அறிவித்தல்:—சேக் மூலம் பணம் கொடுத்தல். சில வங்கிகள் ரூ. 10/-க்குக் குறைந்த செக்குகளுக்கும் கொழும்பு தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களிலிருந்து வரும் செக்குகளுக்கும் கொமிஷன் எடுக்கின்றபடியால் சந்தாதார் அவ்வகைச் செக்குமூலம் பணம் கொடுக்கும்போது கொமிஷனையும் செக்குகளில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்பத்திரிகைக்கு விஷயதானம் செய்யும் கட்டுரையாளர் வெளியிடும் அபிப்பிராயங்களைப் பிரதம பத்திராதிபரும் பத்திராதிபர் சபையினரும் கட்டாயமாக ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனவென வாசகர்கள் கருதக்கூடாது.

தோகுதி-8 |

ஜூலை — 1950.

| பகுதி-6

பத்திராதிபர் சிறிப்புகள்.

இப்பொழுது யான் இலங்கையின் முக்கிய பகுதிகளெல்லாவற்றிற்கும் சென்று அவற்றைப் பார்வையிட்டுள்ளேன்; அத்துடன் அநேக ஆசிரியர்களையும், மாணேஜர்களையும், வித்தியாதரிசிகளையும்,

இவர்களெல்லோரினும் பிரதானமாக மாணவ மாணவிகளையும் சந்தித்துள்ளேன். இலங்கையிலுள்ள வேறுபாடுகள் பலவாதலினால் பொதுப்படையாக ஒன்றைக் கூறுவது இலகுவன்று; சில சமயங்களில் யான் கூறும் அற்ப வார்த்தைகள் கூடத் தொடர்ந்து பற்றப் பட்டுச் சந்தர்ப்பத்திலிருந்து நீக்கப்படுவதை யான் காண்கிறேன். ஆகையினாலே யான் சற்றே சாவதானமாபிருக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது; ஆனால் உண்மையில் ஒவ்வொரு சொல்லையும் அவதானிக்காது எனது மனதிலுள்ளவற்றைத் திறந்து பேசுதலையே யான் விரும்புகின்றேன். சில விஷயங்கள் என் மனதில் நன்கு பதிந்துள்ளன. அவை இன்னவென்பதை யான் உங்களுக்குக் கூறவிரும்புகிறேன். ஒருபோது அவைகளைப்பற்றிய விபரங்களெல்லாவற்றையும் நீங்கள் ஏற்கெனவே அறிந்திருக்கலாம்; அதனால் யான் கூறுவன உங்களிடத்தில் ஆர்வத்தை உண்டாக்காமலிருக்கலாம். யான் அவதானித்த விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் சந்தேகமில்லாமலே ஏதாவது தொரு மூலகாரணமிருக்கும்; ஆனால் என் எண்ணங்களை நீங்கள் பிழையாக விளங்கக் கூடுமாகையால் யான் அவைகளை இங்கு ஆராய விரும்பவில்லை.

முதலாவதாக என்னை எல்லோரும் மனப்பூர்வமான அன்போடு வரவேற்றமைபை யான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்; இதற்காகவும் எனக்குப் புரிந்த ஆதரம் நிறைந்த உபசாரங்கட்காகவும், என்னை மிக மலர்ந்து புன்னகையோடு வரவேற்றமைக்காகவும் யான் மிகவும் நன்றி உடையவனாயிருக்கிறேன். பாடசாலைகள் பலவகைகளில் வேறுபடுகின்றன; அவற்றுள் சிறந்தவைகளுக்கும் குறைந்தவைகளுக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாடு மிக அதிகமாகும். பெரும்பாலும் அது கட்டடங்களைப் பொறுத்ததன்று; பாடசாலை வாழ்க்கை உற்சாகம் நிறைந்ததோ அன்றோ என்பதிலேயே அது தங்கியுள்ளது. வித்தியாதரிசுமாரும் ஏனையோரும் பல ஆலோசனைகளைக் கூறியும் பாடசாலை

வாழ்க்கையை உற்சாகம் நிறைந்ததாகச் செய்வதற்குப் போதிய முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன.

பாடசாலை வகுப்புகளில் நிலம் இருக்கும் நிலையைக் குறித்துச் சில ஆசிரியர்கள் கவலைகொள்வதில்லை; யான் பார்த்தவற்றுட் சில மிகவும் கேவலமாக இருந்தன. அவை இங்ஙனம் இருப்பதற்குத் தக்க காரணங் கூறமுடியாது; அது மன்னிக்க முடியாத அவதானக் குறைவையே காட்டுகின்றது. நிலைமை இங்ஙனம் இருக்கும் இடங்களில் பிள்ளைகளின் நலத்தில் ஆசிரியர்கள் போதிய ஆர்வங்கொள்வதில்லைபெனவே யான் முடிவுசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் விசேடமாகப் பாலர் வகுப்புகளில் புத்தகப் படிப்பு இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறதெனவே கூறவேண்டும். முயற்சிகள் வற்புறுத்தப்படும் பாலர் வகுப்பைக் காணும்போது பார்ப்பவருக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகும்.

முன்னதாக அறிவிக்காமலே யான் பலமுறைகளில் பாடசாலைகளுக்குச் செல்ல முயன்றபோதிலும், 'வெளித் தோற்றம்' என யாம் கல்வியிற் கூறும் விஷயத்தைச் சில இடங்களிற் கண்டேன். கைவேலைகளின் அவசியத்தை யான் வற்புறுத்தியிருக்கின்றபடியால் சில இடங்களில் யான் போகும்போது வெளித்தோற்றத்தை ஆக்குவதற்கு முயற்சிகள் நடைபெறுவதைக் காண்கிறேன்; ஆனால் யான் ஓர் பாடசாலை ஆசிரியராக இருந்துள்ளேனென்பதையும், அதனால் இவ்வெளித்தோற்றங்களினால் ஏமாறமாட்டேனென்பதையும் இவற்றை நிகழ்த்தும் பாடசாலை அதிபர்கள் மறந்துவிடுகின்றனர். யான் பிள்ளைகளேலைசெய்வதைப் பார்க்க விரும்புகின்றேனெயல்லாமல் பிள்ளைகளில்லாத வெறும் கைவேலைக் காட்சியைப் பார்க்க விரும்பவில்லை. தினசரி வேலையே முக்கியமானது; அதனையே யான் பார்க்க விரும்புகின்றேன்.

சில இடங்களில் தலைமை ஆசிரியர் உட்பட ஆசிரியர்கள் அற்ப காரணங்களுக்காகப் பாடசாலைக்கு வராமலிருப்பதையும்

வேலைக்கு நேரஞ்சென்று வருதலையும் யான் அறிந்துள்ளேன். இதனை உண்மையில் ஒருவகையான களவென்றே கூறுதல் வேண்டும் - அதாவது மாணவருக்கு நட்புமுண்டாக்கி நேரத்தைக் களவெடுத்தலாகும். இவ்விஷயமாக எனக்கு அறிவிக்கப்படும் ஒவ்வொரு செய்தியும் தொடர்ந்து விசாரிக்கப்படும். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய மனப்பான்மையை ஒருவரும் மன்னிக்கக் கூடாது; அது உயர் நோக்குடைய ஆசிரியத் தொழிலைக் கேவலப்படுத்துவதாகும். நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் தங்கள் தொழிலை உயர்வாக மதித்துச் சிரத்தையோடு புரிகின்றனர்; ஆனால் இவ்வற்ப தொகையினர் செயல் எங்களெல்லோருக்கும் இழிவை உண்டாக்குகிறது.

பொதுவாகப் பாடசாலைகளை நோக்கும்போது நல்ல வேலையே நடைபெறுகிறதென்று கூறவேண்டும். நற்குணம் ஒருபோதும் புதினமாகிறதில்லை; ஆயிரக்கணக்கான ஆடவரும் மகளிரும் இலங்கையிலுள்ள குழந்தைகளின் நன்மைக்காகப் பாடுபட்டு உழைத்தாலும் ஒரு ஆசிரியர் தம் கடமையைச் சரிவரச் செய்யாவிட்டால் அவர்மீதே பொதுமக்களின் நோக்கம் செல்லும். நாம் உறுதியுடன் உற்றநோக்கி ஒழிக்கவேண்டிய குறைகள் இருப்பது உண்மையே; ஆயினும் தக்கவகையில் உழைக்கும் ஆசிரியர்கள் எத்தனையோபேர் இருக்கும்போது நாம் நம்பிக்கையை இழப்பதற்குக் காரணமில்லை.

கடைசியான ஒரு விஷயம் கட்புலனுக்கு உதவியாகும் விஷயங்களைப்பற்றியதாகும். கிராமத்திலாவது பட்டினத்திலாவது இவைகளைத் தொடங்குக. தேசப் படங்களை ஆக்குக; சொந்தப் பிரதேசத்தைப்பற்றிய படங்களையும் புகைப்படங்களையும் சேகரிக்க. அவற்றைப் பிரத்தியட்சமாகத் தொங்கவிட்டுப் படிப்பித்தற்கு உபகரணமாக்குக. பின்னர் உங்கள் மாகாணத்தைச்சேர்ந்த விஷயங்களையும், அதன்பின் இலங்கை முழுதோடும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களையும்

ஆராயலாம். இங்ஙனம் பூமிசாத்திர விஷயங்களிலும் சரித்திர விஷயங்களிலும் சிறந்த அடிப்படையை ஆக்கியபின் மாணவர்கள் புத்தி நுட்பத்தோடு இலங்கைக்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளையும் மக்களையும் பற்றிப் படிக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் யான் இரண்டு காரணங்களுக்காகக் கூறுகின்றேன். முதலாவதாகத் தம் சொந்த நாட்டைப் பற்றிய விபரங்களிலும்பார்க்க ஏனைய நாடுகளைப்பற்றிய விபரங்களைப் பற்றி அதிகமாக அறிந்துள்ள மாணவர்கள் அநேகரை யான் கண்டுள்ளேன்; இந்நிலைமை விசனிக்கத்தக்கதெனவே யான் கருதுகின்றேன். இனி இலங்கையைப்பற்றிய தேசப்படங்களையும் ஏனைய படங்களையும் இங்குள்ள வகுப்பறைகளில் மிகவும் அரிதாகவே யான் காண்கின்றேன்; சரித்திரத்தை நோக்கும்போது, பல இடங்களில் இந்திய சரித்திரப் படங்களையும் இந்தியத் தலைவர்களின் படங்களையும் காணுகின்றேனெயல்லாமல் யான் இலங்கையிலுள்ளேனென்பதற்கு அறிகுறியாக ஒன்றையும் காணுகின்றேனில்லை. எல்லா விஷயங்களையும் வித்தியாபகுதியாரே அளிக்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறீர்களென ஆசிரியர்களாகிய நீங்கள் கூறக்கூடாது. நீங்களும் உங்கள் மாணவருமே அவற்றுள் பெரும்பாலனவற்றை ஆக்கலாம்; அது படிப்பித்தற்கும் சிறந்த முறையாகும்.

எச். டபிள்யு. ஹேளஸ்.

எழுத வாசிக்கக் கற்றலும் வளர்ந்தோர் கல்வியும்.

“எழுதவாசிக்கக் கற்றல் சாஸ்திர சம்பந்தமான முன்னேற்றத் துக்கும் தொழிற்றறை முன்னேற்றத்துக்கும் மிக அவசியமாக வேண்டப்படுவதொன்றாகும் மேலும் சுகாதார முன்னேற்றம், விவசாய அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, குடியாட்சி, தேசிய முன்னேற்றம், சர்வதேச உணர்ச்சி, ஏனைய தேசங்களைப்பற்றிய அறிவு இன்றோன்னவற்றிற்கும் அது இன்றியமையாதது” என்று ஜூவியன் ஹக்ஸ்லி கூறுகிறார்.

மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்படி இக்கூற்று எளிதில் விளங்கத்தக்கதுபோலத் தோற்றினும், ஆசிய நாடுகளில் வளர்ந்தோர் கல்வித்திட்டம் நடைமுறையில் இருப்பதால் ஏற்பட்ட தற்கால அது பவத்தையொட்டி இக்கூற்றின் சிக்கல்களை நன்கு ஆராய்தல் அத்தியாவசியம்.

உலக குடிசனத்தொகையில் நாலில் மூன்று பங்கினர் எழுத்து வாசனைபற்றவர்களாகவே இருக்கின்றனர் என்பது யாவரும் நன்கறிந்த உண்மை. சில நாடுகளில் எழுதவாசிக்கத் தெரியாதோர் தொகை 60 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்டுள்ளது என்பதும் உண்மையே. எழுத வாசிக்கத் தெரியாதிருக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஆசிய நாடுகளுட் சில அதிக பணத்தையும் நேரத்தையும் ஆற்றலையும் செலவிட்டன என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் அவை, தாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பலன் அளிக்கவில்லை என்பதை உணரத் தொடங்குகின்றன. எழுதவாசிக்கக் கற்பித்தற்குப் பெரிய இயக்

கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன; விசேட உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப் பெற்றனர்; ஆரம்ப பாடபுத்தகங்களும் விளக்கப் படங்களும் அச்சிடப்பட்டன; வளர்ந்தோர் வகுப்புகள் பல நிறுவப்பட்டன. இவ்வாறெல்லாம் செய்த போதிலும் 1949-ம் ஆண்டின் இறுதியில் மைசூரில் நடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி சமுதாய கலாசார ஸ்தாபன மகாநாட்டில் இவ்விஷயம் பரிசீலனைசெய்யப்பட்டபோது, எழுதவாசிக்கத் தெரியாதோர் வீதம் மிகவும் சிறிதளவே குறைந்திருக்கிறதென்பதும், எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கேற்ற பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதும் புலனாயின.

இதற்குரிய காரணத்தை அறிந்தகொள்ள அதிகதூரம் ஆராய வேண்டியதில்லை. ஆசிரிய நாடுகள் பலவற்றில் வயதுவந்த கிராம வாசிகளின் டொருளாதார நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. கிராமவாசி வறுமை, இன்னல் என்னும் இரு கொடிய அரக்கர்கட்கெதிராகச் சதா போராட வேண்டியவனாக இருக்கிறான்; மானிட வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத உணவு, உடை, வீடு என்னும் மூன்றினையும் மட்டு மட்டாகப் பெற்று உயிருடன் இயங்கி அன்றாடச் சீவியத்தைக் கழிப்பதற்கே அல்லலுற்றுத் தனது சக்தி முழுவதையும் அதன் பொருட்டே செலவிடவேண்டிய பரிதாப நிலைமையில் இருக்கிறான்.

எழுதவாசிக்கக் கற்பிக்கும் இயக்கத்தின் அறைகூவல் திடீரெனக் கிளம்பியது. எழுத்து வாசனையற்றவர்களுக்கு எழுதவாசிக்கக் கற்பித்தல் அத்தியாவசியமாதலின், அத்தகைய நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்த உடனடியாகத் துரிதமான இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பலர் ஒற்றைக்காலில் கின்றனர். எனவே வறியவர், உண்ண உடுக்க வழியற்றவர், பிணிவாய்ப்பட்டோர்—இத்தகையினர் யாவரையும் ஒன்றுகூட்டி எழுதவாசிக்கக் கற்பிக்கும் வகுப்புகளை நடத்தினர். சகல அறிவுக்குப் முன்னேற்றத்திற்கும் ஏதுவான சாதனத்தைப்பெற வேண்டுமென்னும் போராவலுடன் மேற்கூறிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்

தோர் உட்படப் பலர் ஒன்று கூடினர். ஆரம்பத்தில் ஒருவித இடையூறமின்றி இவ்வியக்கம் நடைபெற்றது. எழுதவாசிக்கக் கற்கும் ஆட்களின் தொகை குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு அதிகரித்து விட்டதெனக் காட்டப் பெரிய விளக்கப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு விளம்பரஞ் செய்யப்பட்டன. ஆனால் சிறிது காலத்துள் இதன் வீழ்ச்சியும் ஆரம்பமாயது. எழுதவாசிக்கக் கற்கும் வகுப்புகளிலுள்ள வயது வந்தோரை அவ்வகுப்புகளில் தொடர்ச்சியாக ஆர்வன்கொள்ளச் செய்வது மிகக்கஷ்டமாயிருக்கிறதென ஆசிரியர்கள் முறையிட்டனர். வகுப்பிலுள்ளவர்கள் தொகை வரவாக்குறையத் தொடங்கியது. நாள் தோறும் புதுப்புது வகுப்புகள் கூடுதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதிலும், பெரும்பாலான வகுப்புகள் ஆரம்பமாகிச் சில காலத்துள் மீண்டும் குறையத் தொடங்கின. இதற்குரிய காரணம் வெளிப்படா. உண்ண உணவும் உடுக்க உடையுமின்றி வறுமைப்பிணியுடன் போராளும் தூரதிஷ்ட நிலையில் தவிக்கின்றவர்களுக்கு முதலிலே தேவைப்படுவது எழுதவாசிக்கத் தெரிவதன்று. அவர்கள் சீவியம் நடத்தவேண்டுமே. எழுதவாசிக்கக் கற்பதால் தங்களுக்கு உடனடியாக எவ்வித நிவாரணமும் ஏற்படாதென்பதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். மேலும் அவர்கள் தங்கள் கஷ்டங்களைச் சமாளித்து நடக்கச் செல்விட்டநேரத்தில் ஒரு பகுதி இவ்வித இயக்கத்தால் குறைக்கப்படலாயிற்று என்பதையும் உணர்ந்தனர். எனவே இப்புதிய இயக்கத்தில் நம்பிக்கை இழந்தனர். சிறிதளவு எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் கூட, கற்றதை மறந்து மீளவும் கல்வியற்றவராயினர்.

ஆசிரிய நாடுகளிலுள்ள மக்கள் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதிருக்கும் நிலைமைக்குரிய காரணங்களை ஆராய்வது அத்தியாவசியம். இந்தப் பிரச்சினை சென்ற மார்ச்சுமீயில் மைசூரில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. இவ்வித நிலைமைக்குரிய காரணங்களுள் விசேஷமானவை பின்வருவனவாகும் என்பதை அறிஞர் அப்பொழுது ஆராய்ந்து கண்டனர்.

- (அ) சமுதாய பூகோள காரணங்கள்
- (ஆ) பொருளாதார காரணங்கள்
- (இ) அரசியற் காரணங்கள்
- (ஈ) கல்விக்குறைபாடுகள்.

முதலாவது பிரிவில் பிரதிகூலமான வாழ்க்கை நிலைமைகள், சமுதாய வாழ்வின் கலவாது புறம்பாயிருத்தல், சாதிவகுப்புத் தடைகள், சமுதாய உணர்ச்சிக் குறைவு, பரம்பரையாயுள்ள பழைமை தழுவும் முறைகள், பல்வேறு பாஷைகள் வழங்குவதன் காரணமாகவுள்ள பாஷைக் கஷ்டம், நோய், நாடோடி வாழ்க்கை முறை, இனம் இனமாகப் பிரிந்து வாழும் முறை, குடிசனச் செறிவு சமமற்றிருத்தல், போக்குவரத்துக் கஷ்டங்கள், இடத்துக்கு இடம் திரியும் குடிசனம் ஆதியன அடங்கும்.

இரண்டாவது பிரிவில் முக்கிய காரணமாயிருப்பது வறுமை. இது பொருளாதாரச் சீர்கேட்டால் அதிகரிக்கக்கூடும். மேலும் மானிய முறை, கைத்தொழில் முறை, ஆகியவற்றைத் தழுவி ஏழைகள் உழைப்பால் லாபம் பெறுபவர்கள் இடம் முட்டுக்கட்டை, குறைந்த தேசிய வருமானம் என்பனவும் இதில் அடங்கும்.

மூன்றாவது பிரிவில் உண்மையான அரசியற் சுதந்திரமின்மையும், தேசிய வரவு செலவுத்திட்டத்தில் கல்விக்கு முதன்மை அளியாமையும் அடங்கும்.

நான்காவது பிரிவில் கட்டாய ஆரம்பகல்விக்குத் திட்டமான முறையில்லாமை, பாடசாலைக்குப் போகும் வயதுள்ள பிள்ளைகள் யாவரும் படித்தற்கேற்ற ஸ்தாபனங்கள் இல்லாமை, கற்பித்தற்கு வேண்டிய சாதனங்களும் உபகரணங்களும் இல்லாமை, பாடசாலை யாசிரியர்களையும் வளர்ந்தோர்களுக்கும் கல்வித் திட்டம் ஒழுங்குசெய் வோரையும் தக்கமுறையில் பயிற்றுதற்குப் போதிய வசதியில்லாமை, கல்விக்கத் தொடங்கினோர் தாம் கற்ற கல்வியை மறந்து மீளவும்

எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களாக மாறிவிடாமல் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து கல்வியூட்டும் சாதனம் இல்லாமை, வளர்ந்தோர்க்கு வேண்டிய கல்வியை நன்காராய்ந்து அமைக்கப்பெற்ற திட்டம் அல்லது முறையில்லாமை ஆகியன அடங்கும்.

நம்மவரிடையே காணப்படும் கல்வியறிவின்மையை முற்றாக ஒழிக்கும் இலட்சியத்தை நாம் பூர்த்தியாக்க விரும்பினால், கல்வியறிவின்மைக்குரிய மூலகாரணங்களை நாம் முதலில் அகற்றவேண்டுமென்பது வெளிப்படை. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இதுவரை மேலெழுந்த வாரியாகச் செய்ததுபோற் செய்யாமல் இதன் அடிப்படையான மூலகாரணத்தை வேருடன் களையவேண்டும். அதற்காகச் சனங்களுக்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டியவைகளை அறிந்தகொள்ள முயல்வதிலிருந்து நாம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர்கள் தகுந்த நன்மையடைவார்கள். எங்கள் மீது நம்பிக்கை கொள்வார்கள். வறுமை, பிணி, பசி என்பவற்றின் தாக்குதலுக்கெதிராக அவர்களுக்கு நாம் தொடக்கத்தில் உதவிபுரியவேண்டும். அவர்கள் வீடு கட்டவும் நீர், உணவு, உடை என்பவற்றைப் பெறவும் நாம் உதவி செய்யவேண்டும். கிராமச் சுகாதாரத்தின் ஆரம்ப விதிகளையும், தம் வீடுகளையும் உடம்புகளையும் அவர்கள் எவ்வாறு சுத்தமாக வைத்திருக்கலாம் என்பதையும் நாம் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும். எழுத வாசிக்கக் கற்பிக்கும் வகுப்புகளில் அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு முன்னர் மேற்கூறியவற்றையெல்லாம் நாம் செய்தாகவேண்டும். பயிற்சி பெற்ற தொண்டர்களும், பொதுமக்களுக்கு அறிவுபுகட்டும் ரேடியோ, சினிமாப்படம் போன்ற நவீன சாதனங்களும் கிடைக்கும்போது வளர்ந்தோர் கல்வித்திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் எழுத வாசிக்கக் கற்பிப்பது முதற்படியாக இருக்கவேண்டியதில்லை. பொதுமக்களுக்கு நம் மிடத்தில் நம்பிக்கை வரச் செய்து அவர்களுடைய சமுதாய பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நாம் ஊக்கம் கொண்டுள்ளோம் என்பதை

அவர்கள் உணரும்படி செய்தால், முன்னேற்றத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் எழுத வாசிக்கக் கற்றல் ஒரு திறவுகோல் என்பதை அவர்கள் தாமாகவே உணர்ந்துகொள்வர். அதன்பின்னர் எழுத்து, வாசிப்பு முதலியவற்றில் பயிற்சியளிக்கத் தொடங்கலாம். இப்பயிற்சி, திட்டத்தின் ஏனைய பாகங்களோடு செவ்வனே இணைக்கப்படவேண்டும். எழுத்து வாசனையற்று வளர்ந்தவர்கட்குப் படிப்பிக்கும் ஆரம்பச் சொற்களையும் அரைகுறையாகக் கற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் இலகுவான பாடங்களையும் தெரிந்தெடுக்கும்போது கற்பிக்கப்படுவோரின் குழலையும் ஆர்வங்களையும் உற்றுநோக்குதல் அவசியம். அவர்களுடைய வாழ்க்கையை ஒட்டிய அறிவுக்கேற்ற கல்வியைப் புகட்டத் தக்கதாகப் பாடங்கள் படிப்படியாக அமையவேண்டும். இதை விடுத்து, நாம் கற்பிக்கவேண்டுமெனக் கருதுவனவற்றை அவர்கள்மீது திணித்து விடக்கூடாது. நாம் கற்பிக்கும் கல்வி செவ்வையாகப் பலனளித்தற்குக் கிராம வாசிகசாலைகளும் நிறுவப்படவேண்டும். இவைகளுக்கு வேண்டிய நூல்களைத் தெரிந்தெடுப்பதிலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். எழுத வாசிக்கக் கற்போர் ஆர்வத்துடன் படிப்படியாக அறிவை வளர்க்கக்கூடிய வகையில் நூல்கள் அமைந்திருத்தல் நன்று. இதற்கு ஒரே இடத்தில் நிரந்தரமாகவுள்ள வாசிக சாலையிலும் பார்க்க ஒரிடத்திலிருந்து பிறிதோரிடத்திற்குச் செல்லக்கூடியதாய்ப் புத்தகங்களைக் கொண்டுள்ளதாய் 'வான்' வண்டி சிறந்ததாகும். கல்வியறிவின் மையை முற்றாக ஒழிப்பதில் சித்திபெறவேண்டுமானால், கிராம அபிவிருத்தியுடன் இணைக்கப்பட்ட வளர்ந்தோர் கல்வித்திட்டத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்து அமைத்து, எழுத வாசிக்கக் கற்பித்தலைச் சரியான தருணத்தில் சரியான முறையில் ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

மேடுகளுள் அதிக முன்னேற்றமடைந்துள்ள நாடுகளாகிய பெரிய பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, ஸ்காந்தினேவியா ஆகியும் நாடுகளின் நிலைமைகளைச் சிறிது நோக்குவோம். இந்நாடுகளில் எழுத

வாசிக்கத் தெரியாதோர் விகிதம் மிகமிகக் குறைவு; முற்றாக இல்லை யென்றுகூடச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் பொதுமக்களுக்கு எழுத வாசிக்கக் கற்பிக்கும் திட்டத்தைத் திடீரெனத் தொடங்கியதால் இத்தகைய முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. ஒவ்வொரு இடத்துக்கும் வேண்டிய தேவைகளையும், அங்குள்ள மூல வளங்களையும் விசேஷமாகக் கவனித்து, கல்வி, விவசாயம், கிராமாபிவிருத்தி, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி என்பவற்றை ஒருங்கு இணைக்கும் திட்டமொன்றை ஆராய்ந்து தயாரித்து, அதன்மூலம் பொதுமக்களின் பொருளாதார நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்துதல் மூலமாகவே மேற்கூறிய முன்னேற்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. அவர்கள் வளர்ந்தோருக்கு வகுத்த கல்வித் திட்டங்களில் பொருட்களை உண்டுபண்ணி வாழ்க்கைத்தரத்தை யுயர்த்துதற்கேற்ற தொழிற்றுறைக்கல்வி, சுகாதார முன்னேற்றப் பயிற்சி, ஒய்வுநேரத்தைப் பயன்படுத்தும் தேகாப்பியாசக்கல்வி, சித்திரம், விஞ்ஞானம், பாஷை, இலக்கியம், சங்கீதம், சரித்திரம் என்னும் துறைகளில் விரிவான கல்வி ஆகிய இவைகள் அமைந்துள்ளன.

ஆனால் நம் நாட்டின் நிலைமை என்ன? 1946-ம் ஆண்டில் எடுத்த குடிசன மதிப்பின் பிரகாரம் இலங்கையின் முழுக் குடிசனத் தொகையில் 5 வயதும் அதற்கு மேற்பட்ட வயதுமுள்ளோருள் 42.2 சத வீதமானோர் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களாயிருக்கின்றனர் என்பது புலனாயிற்று. ஆண்களுள் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதோர் 29.9 சத வீதமானோரெனவும், பெண்களுள் அத்தகையோர் 56.3 சத வீதமானோரெனவும் தெரிகிறது. ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் நாட்டு நிலைமை அவ்வளவு மோசமானதன்று. எனினும் நாம் மனத் திருப்தியடைவதற்குரியது மன்று. 1950-ம் ஆண்டில் உலக குடிசனமதிப்பை ஒழுங்குபடுத்தியவர்களின் கருத்துப் படி எழுத வாசிக்கத் தெரிதல் என்பது இலகுவான ஒரு சிறு செய் தியை எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்திருத்தல் என்று வரையறுத்துக்

கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உண்மையாக எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த ஒருவர் தமது பாஷையைத் தெளிவாகவும் இலகுவாகவும் பேசவும் எழுதவும் விளங்கிக்கொள்ளவும், தம் கருத்துக்களை எழுத்துமூலம் பிறர்க்கு அறிவிக்கவும், இலகுவான கணக்குகளைச் செய்யவும், தம் நாட்டினதும் சமூகத்தினதும் சரித்திரம், நாகரீகம் முக்கியஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளவும், உலக சமுதாயத்திற்கும் தமக்குமுள்ள தொடர்பை, ஓரளவுக்கு அறிந்து கொள்ளவும் வல்லவராயிருந்தல் வேண்டுமென்பதே கல்வித் துறையிலீடுபட்டவர்களின் கொள்கையாகும். எங்கள் மத்தியிலிருந்து எழுதவாசிக்கத் தெரியாத நிலைமையை யகற்றி, எழுதவாசிக்கக் கற்றல் என்பதன் உண்மைக் கருத்துப்படி சகலரையும் எழுதவாசிக்கத் தெரிந்தோராக்கும் வரை நாம் வாளா இருக்கக் காரணமில்லை. ஏனைய நாடுகளில் எழுதவாசிக்கத் தெரிந்தோர் விகிதம் அதிகரித்திருப்பதுபோல எம் நாட்டிலும் ஏன் அதிகரிக்கவில்லை என்பதை ஆராய்ந்து உண்மைகாணல் நாம் மேலும் முன்னேறிச் செல்வதற்கு அவசியமாகும். எழுதவாசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும் இயக்கம் சித்திகரமாக நடைபெறுவதால் மட்டும் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தோர் விகிதம் அதிகரிக்கமாட்டாது. நாம் நடத்திய வளர்ந்தோர் வகுப்புகள் போதிய பலனளிக்கவில்லை. இப்பொழுது மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய முறையில் அவற்றைத் திருத்தி யமைத்து வருகிறோம். பண்டைக்காலத்திலிருந்து ஒரு கல்வி முறை எம்மிடையே இருந்துவந்தது. பிரிவேளைக் கல்விமுறையும் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடக் கல்விமுறையும் நம் நாட்டிலிருந்து வந்தன. எம்முடைய கோயில்கள் வித்தியா பீடங்களாகவும் நாகரீகத்துக்கு நிலைக்களனாகவும் விளங்கின. பின் கிராமப் பகுதிகளில் பாடசாலைகள் தோன்றின. பாடசாலைகளின் சுற்றூடல்களில் வசிக்கும் பிள்ளைகள் ஆரம்பக்கல்வி கற்பதற்காகப் பாடசாலைக்குச் செல்கின்றனரோ என்பதை அவதானித்துவரும் பொருட்டுப் பலவருஷங்களுக்கு முன்னரே வரவு உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். வைத்திய, விவசாய,

நீர்ப்பாசனப் பகுதிகள் தங்களாலியன்ற கைங்கரியங்களைக் கிராமப் பகுதிகளிற் செய்து, கிராமவாசியின் பொருளாதார நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்த ஒத்துழைக்கின்றன. அண்மைக் காலத்திலிருந்து குடியேற்றத்திட்டம், நிலஅபிவிருத்தித்திட்டம், ஆகிய அரசாங்கத் திட்டங்களும் ஸ்தல ஆட்சிப்பகுதி, கைத்தொழிற்பகுதி, ஆகிய அரசாங்கப்பகுதிகளும் லங்கா மகில சமித்திபோன்ற ஸ்தாபனங்களும் பொதுமக்களின் நிலைமைகளைச் சீர்ப்படுத்த உதவி புரிந்து வருகின்றன. இன்னும் செய்யவேண்டிய வேலை அதிகமுண்டு. தற்போதைய சேவைகள் கிடைக்கப் பெறாத தூரக்கிராமங்கள் பலவுண்டு. எமது மத்தியிலிருந்து வறுமைப்பினியையும் எழுதவாசிக்கத் தெரியாத நிலைமையையும் முற்றாகப் போக்கடிக்க நாம் உண்மையில் முயல்வதாயின், தற்போதைய தேவைகளை ஒருங்கிணைத்து, ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் வேண்டிய விசேஷ தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யத்தக்கதாக வளர்ந்தோர் கல்வித் திட்டமொன்றைச் செவ்வனே ஆராய்ந்து தயாரித்தல் வேண்டும்.

வளர்ந்தோர் கல்வித்திட்டத்தில் எழுதவாசிக்கத் தெரிதல் வகிக்கும் ஸ்தானத்துக்கும் ஹக்ஸ்லியின் கூற்றுக்கும் உள்ள உண்மைச் சம்பந்தமென்ன? மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கும்போதே எந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்துக்கும் முன்னர் எழுதவாசிக்கத் தெரிந் திருத்தலே அவசியமாக வேண்டியது என ஒருவர் அனுமானிக்கலாம். ஆனால் நன்றாக உற்றுநோக்குமிடத்து, சாத்திர சம்பந்தமான முன்னேற்றத்துக்கும், தொழிற்புற முன்னேற்றத்துக்கும், சுகாதார முன்னேற்றத்துக்கும், விவசாய அபிவிருத்திக்கும், இன்றோன்ற ஏனையவற்றிற்கும் எழுதவாசிக்கக் கற்றல் மிக அவசியம் வேண்டப் படுவதென்பது புலனாகும்.

இந்நிலைமை ஆட்சேபத்துக்கிடமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. நன்கு பரிசீலனைசெய்து வருக்கப்பட்ட வளர்ந்தோர் கல்வித் திட்டத்தில் எழுதவாசிக்கத் தெரிதலுக்கு யாம் அளித்த ஸ்தானத்துக்கு இந்நிலைமை எவ்வகையிலும் முரண்பாடாகாது.

கஷ்டப்பிள்ளைகள்.

ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் இயல்புகளையறிந்து அவற்றுக்குத்தக்க வரறு அவர்களை நடத்தவேண்டுமென்பது ஒரு பொது விதி. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தனி வேறுபாடுகளை யுடையதாதலினாலே பொதுவாகச் சொல்லுமிடத்து ஆசிரியருக்கு எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஒருவகையில் கஷ்டப்பிள்ளைகளே. ஆயினும் ஒரு வருப்பில் ஆசிரியருக்கு அதிக இடரை வருவிக்கும் பிள்ளைகள் இரண்டு மூன்று பேர் விசேடமாக இருப்பார்கள். அவர்களையே ஈண்டு நாம் கஷ்டப்பிள்ளைகள் எனக்குறிப்பிடுகின்றோம். அவர்கள் அறிவைப்பெறுதலிலும் வல்லமைகளை விருத்தியாக்குவதிலும் மந்தமாயிருப்பதாலும், சனசமுதாயத்திற்கியைய நடவாமையாலும் இப்பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். இந்நிலைக்கு மூலகாரணம் அவர்களுடைய மெய்ப்பாடுகள் அலைக்கப்படுதலேயாம். பாடசாலையிற் காணப்படும் இக்கஷ்டப்பிள்ளைகள் பாடசாலைப்பருவத்துக்கு முந்தியே வீட்டில் இந்நிலையை அடைந்தவர்கள். எப்படியெனில் ஆரம்ப வயதிலே மெய்ப்பாடுகள் தக்கமுறையில் விருத்தியாக்கப் படாமையால், அவர்கள் சோம்பேறிகளாகவும் அலங்கோலமானவர்களாகவும் சமூகத்தோடு இயைபில்லாதவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். பாடசாலை ஆரம்பத்திலும் இப்பிள்ளைகளின் மெய்ப்பாடுகள் நல்லவழியில் வளர்க்கப்படாதிருத்தல் இத்தன்மை மேலும் விருத்தியாதற்குக் காரணமாகின்றது. இதுவுமன்றி நாம் பாலரிடத்தே வளர்ந்த மனிதரிடம் காணப்படும் விருத்திகளை எதிர்பார்ப்பதும், அவர்களுடைய தகுதிக்கு மேற்பட்ட நுண்ணிய பொருள்களை அவர்களிடம் புகுத்த முயல்வதும் இக்கஷ்டத்தை மேன்மேலும் அதிகப்படுத்துவனவாகும். இன்னும் ஆசிரியர் மாணவரின் தனிவேறுபாடுகளை நோக்காது எல்லா மாணவரையும் ஒரே படியில்

வைத்துக் கற்பிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். இதனால் மெல்லப் போகும் பிள்ளை துரிதமான பிள்ளையோடு இணைக்கப்பட்டு அறிவைக் கொள்ள வகைதெரிபாது அதைரியமடைகின்றான். உபாத்தியாயர் அவனை எவ்வளவுக்குத் துரிதப்படுத்துகின்றாரோ அவ்வளவுக்கு அவன் அவருக்கு எதிராகச் செல்ல முற்படுகின்றான்.

இங்கு காட்டிய இக்காரணத்தால் உண்டாகும் கஷ்டப்பிள்ளைகளை, அவர்களிடம் காணப்படும் தன்மைகளை நோக்கி மூன்று வகையாகப் பகுக்கலாம் :

- I. பின்னிற்றும் பிள்ளைகள்
- II. அலங்கோலமான பிள்ளைகள்
- III. தொந்தரவான பிள்ளைகள்

I. பின்னிற்றும் பிள்ளைகள்:— பின்னிற்றும் பிள்ளைகள் எவரென்பதைப் பேட்டு (Burt) என்பவர் “மானதக் குறைவற்றிருப்பினும் பிள்ளைகள் சிலர் பாடசாலைக்குச் செல்லும் நடுப்பருவத்தில் தம்வயதிற்கேற்ற வேலைகளை மற்றப் பிள்ளைகளோடொப்பச் செய்ய முடியாது இடருறுதல்” என்று அப்பிள்ளைகளின் இயல்பினை வரையறுக்கின்றார். விவேக அளவைக் கொண்டுகூறின் அவர்கள் 70க்கும் 85க்கும் இடைப்பட்ட மானத ஈவைக் கொண்டவராவர். அவர்களை ஆசிரியர் கியூல் என்பவர்

1. தேடிக்கொள்ளாததும் இயற்கையானதுமான ஏதுக்களால் பின்னிற்போர், (இவர்கள் பொதுவாக மந்தப் பிள்ளைகள் எனப்படுகின்றார்கள்)

2. கல்விமுறையில் அல்லது மேனினைக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் ஏற்பட்ட தவறுதல்கள் காரணமாகப் பின்னிற்போர் (இவர்கள் மந்தப் பிள்ளைகள் அல்லர், ஆனால் தம்மை விருத்திபண்ணாதவர்கள்) என இருவகைப்படுத்துவர்.

முதல் வகையினர் பொது வல்லபங்களிலும் சிறப்பு வல்லபங்களிலும் குறைவுடைமை, சூக்கும அடையாளங்களுடன் பழகுவதில் வன்மையின்மை, பிறவி தொட்டுள்ள இயல்புகளினால் வந்த ஒழுக்கமின்மை, ஒழுங்கினமான வளர்ச்சியுடைமை என்பவற்றால் ஆகியவர். இரண்டாம் வகையினர் ஆரம்பத்தில் தக்கமுறையில் பயிற்சி பெறாமையால் பாடசாலைக்குக் கிரமமாகச் செல்லாமை, அடிக்கடி வெவ்வேறு பாடசாலைகளில் மாறிக்கற்றல், பொதுவான சரீரக் குறைபாடுகள், சிறப்பான சரீரக் குறைபாடுகள், ஆரம்பத்தில் மிதமிஞ்சிய கல்வித் தொழிற்பாடு, மெய்ப்பாடுகளை அடக்குவதினாலாய குணசீலக் குறைபாடுகள் என்பவற்றால் ஆகியவர். ஆகவே ஆசிரியர் மேற்கூறிய குறைபாடுகளின் காரணமாகப் பின்னிற்றும் பிள்ளைகளை அறிந்து அவர்களைத் திருத்துவதற்கான வழிகளைக் கையாளுதல் அவசியம். ன்வேக ஈவின் அளவு, கண் செயியென்னும் புலன்களின் கூர்மை, ஞாபகநீட்சி, வீட்டுநிலைபரம், சரீர நிலைமைகள், அசாதாரண (Abnormal) இயல்புகள், பாடசாலை வரவு, பாடங்களை ஆசிரியர் நிலையாகக் கற்பித்தல் போன்ற பாடசாலை நிலைபாடுகளின் திருப்தி என்பவற்றிலுள்ள குறை நிறைகளைத் தீர்க்கமாக ஆராய்வதால் இப்பிள்ளைகளை இன்னவகுப்பினரென அறியலாம் இவ்வித ஆராய்ச்சிகளினால் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள மாணவரைக் கற்பிக்கும்போது பின் வருவனவற்றை ஆசிரியர் தம் மனதில் அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிள்ளைகளுக்குக் கவர்ச்சியற்றனவும், ஆசிரியர் பிரதானமானவைகளைக் கருதுபவைகளுமான துண்பொருள்களை வில்லங்கமாகக் கற்பிக்கத் தெண்டிப்பது முன்னரே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பெரும் சமையாக இருக்கும். பாடத்திட்டத்தில் அவ்விஷயம் அமைந்திருப்பினும் அது தவிர்க்கப்பட வேண்டியதகத்தியம். இப்பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொள்ளும் குறைந்த அறிவும் செய்கை சம்பந்தமானதாக இருத்தல் வேண்டும். “பயிர்ச்செய்கைக்கான நூற்றுமேடை ஒன்றை அமைத்தல்” என்னும் பொருளைக் கற்கும் மாணவன் அந்நூற்றுமேடை

யைத்தான் செய்வதினாலே கற்றுக் கொள்ளச்செய்தல் வேண்டும். இவ்விருந்து இப்பிள்ளைகள் வாசிப்புக்கற்கத் தேவையில்லை யென்று நாம் கூறவில்லை. வாசிப்பு அகத்தியம் வேண்டும். அது என்ன முறையிற் படிப்பிக்கப்படவேண்டும் என்பதும், எவ்வித புஸ்தகங்கள் கற்பிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதுமே ஆராப்ச்சிக்குரியன. நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாசிப்புக் கற்பித்தலே கவர்ச்சியுள்ள முறை. இப்பிள்ளைகளின் வகுப்புகள் சிறியனவாக இருக்கவேண்டுமாயினும் இவர்களை மற்றப் பிள்ளைகளினின்றும் முற்றாகப் பிரித்து வேறுபடுத்தும்போது மற்றவர்கள் இவர்களுடைய வகுப்பைச் சொற்களினாலும் கிரியைகளினாலும் மிகத்தாழ்வானதெனக் குறிப்பிட ஏது உண்டாகின்றது; அத்துடன் இவர்கள் சில நல்ல விருத்திகளையும் பெறாமற் போகின்றார்கள்.

II. அலங்கோலமான பிள்ளைகள் : சரீரப்பயிற்சி நேரத்தில் அலங்கோலமாகத் தோன்றுபவர்களும், வகுப்பறையில் நடமாடுபோது தடுதல் தந்து கிற்பவர்களும், மை சிந்தப்பட்ட கிழிந்த புஸ்தகக்காரரும், ஆராப்ச்சி யறைகளிற் பரிசோதனைப்பாத்திரங்களை யுடைப்பவர்களும், கொண்ணை, இடது கைப்பாவனை, முதலிய சாதாரணத் தன்மைகளை யுடையவர்களும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவற்றுக்கான காரணங்கள் இன்னவென வரையறுத்துக்கூற முடியாத போதும், விசேஷமான காரணம் மெய்ப்பாட்டுக் குழப்பமென்றே சொல்லலாம். இது பரம்பரையினாலாதல் பிழையான ஆரம்ப செய்கைப் பழக்கங்களினாலாதல் உண்டாகக்கூடும். மெய்ப்பாடு அலங்கோலமான இப்பிள்ளைகளை நரப்புப் பெலவீனமுள்ளவரெனக் கூறலாம். இவர்கள் இரண்டொரு விசேஷ காரியங்களில் மாத்திரம் அலங்கோலமாக விராது, பொதுவாக எல்லாக் காரியங்களிலுமே அலங்கோலமாக இருக்கிறார்கள். மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்த முடியாமை, வெளியே செல்லும் ஆற்றல் இன்மை, விரல் சூப்புதல், நகத்தைக் கடித்தல், அளவு கடந்து

அஞ்சுதல் முதலிய தன்மைகளை யுடையோராய் இவர்கள் காணப் படுவர். இக்குறைபாடுகளைப் பாடசாலையிலே முற்றாகத்திருத்துவது கஷ்டம்; இவர்களை அதிகாரத்தினாலாவது பயத்தினாலாவது திருத்த முடியாது. ஆனால் உற்சாகப்படுத்தல், காரியசித்தியின்பத்தை யடையச் செய்தல், அன்புபாராட்டல் முதலியவற்றற் பொறுமையாக நடத்துவது சித்தியைத்தரும். இடக்கைப் பாவனையுடையோர் அலங்கோலமானவர்களென்று குறிக்கப்படுவதெனினில் உலகம் முழுவதும் வலக்கைப்பாவனையே கொண்டிருப்பதாலென்க. இயந்திரத்தின் அமைப்பு, எழுதும் திசை என்பனவும் வலக்கை உபயோகத்துக் குரியனவாகவே இருந்தலைக் காண்கின்றோம். இம்மானவரை வலோற் காரமாகத்திருத்துவது வாக்குக் கண்ணராகவோ, கொணைய ராகவோ மாற்றிவிடும். ஆகவே பிள்ளையின் இளம்பிராயத்திற்குள்ளே ஆசிரியர்கள் விழிப்பாக இருந்து தந்திரமாகப் பிள்ளைகளைத் திருத்த தலே சிறந்தது.

III. தோந்தரவான பிள்ளைகள்:— ஒரு உபாத்தியாயருக்கு அடங்கி நடந்த மற்றொரு உபாத்தியாயருக்கு அடங்காது குழப்பம் செய்பவர்களும் வீட்டில் அடக்கமில்லாதவர்களா யிருந்து பள்ளிக் கூடத்திற் பெட்டிப் பாம்புபோல் அடங்கியிருப்பவர்களும், இவர்களிலும் மேலாக எங்கும் குழப்பம் செய்பவர்களும், இவ்வகைக்குரிய வர்களாவர். இவ்வித மாணவரது குற்றங்கள் அவர்களது சேவல புருடத்துவத்தால் மாத்திரம் நிகழாமல் அப்புருடத்துவ தன்மையோடு சில விசேஷ சந்தர்ப்பங்கள் ஒன்றுபடும்போது நிகழ்வனவாகும். இவர்கள் முன்கூறிய இருவித கஷ்டப் பிள்ளைகளைப் போலல்லாமல் சில சந்தர்ப்பங்களினாலும் விவித புருடத்துவமுள்ளவர்களின் சார்பினாலும் கஷ்டப்பிள்ளைகள் ஆகின்றமையால் இவர்களைத் திருத்துவது இலகு. பொதுவில் இவ்விதமான குழப்பத்துக்குரிய நிகழ்ச்சிகள் மூலஆசை களுடன் சம்பந்தப்பட்டவை. [இக்குழப்படிக் கிரியைகள் ஒரு

காலத்தில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையாய் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போதைய உலகத்தின் பார்வையில் அவை ஒழுக்கக் குறைவாகவும் சனசமூக நன்மைக்குக் கூடாதவைகளாகவும் காணப்படக்கூடும்.]

நம்முன்னோர்கள் ஆய்ந்தவாறு இம்மாணவரை (அ) காரணங்களைக் கண்டறிதல் (ஆ) கூடிய அளவுக்கு அக்காரணங்களை விலக்குதல் (இ) நேர்முறையான கல்விமுறைகளை உபயோகித்து அவற்றைக் குணப்படுத்தல் ஆகிய வழிகளாற்றிருத்தலாம்.

ஒரு சில மாணவரின் பெயரே வருடந்தோறும் தண்டனைப்பதிவுப் புல்தகத்தில் காணப்படுதல் தண்டனைமுறை மாத்திரமே பயனளிப்பதன்றென்பதைக் காட்டுகின்றது. “பேட்டு” என்பவர் தண்டனையைப் பற்றிக் கூறுவது வருமாறு: காற்றானது சிறு விளக்கையளிப்பதம் எரியும் சடரை அதிகமாக எரியச் செய்வதும் போலத்தண்டனையானது பலதருணங்களிற் சிறு குழப்புகளை அடக்கியும் முனைப்பான குழப்புகளைக் கூட்டியும் விடுகின்றது. ஆகவே இப்படியான சில முறைகள் சிறு பிழைகளைத் திருத்தப் போதுமானவை என்பதையும் பெரும்பிழைகளைத்திருத்தக் கையாளுதலில் அதிக அபாயத்தரு மென்பதையும் ஆசிரியர் நன்கு அறிந்து தக்கமுறைகளை மேற்கொண்டு கஷ்டப்பிள்ளைகளின் நிலையைத்திருத்தத் தெண்டிக்கவேண்டும்.

கஷ்டப்பிள்ளை தோன்றும் முறைகளைப்பற்றி நாம் சிறுக ஆலோசித்தல் இன்றியமையாதது. பாடசாலைக்குப் பிள்ளைகள் வரமுன்னமே அவர்கள் வீட்டுப்பயிற்சிக்கு ஆக்கப்படுகின்றனர். அவர்களுடைய மெய்ப்பாட்டுக் கவர்ச்சிகள் தோற்ற இடம்பெறாது அமுக்கப்படுகின்ற படியால், அவர்கள் பிழையான வழிகளை நாடுகின்றனர். இதே முறை பாடசாலைகளிலும் உபயோகிக்கப்படுப்போது கஷ்டம் இன்னும் கூடுகின்றது. இதற்குப் பரிசாரமாக அவர்களுடைய மூல ஆசைகள் வெளிப்படுத்தற்குப் போதிய சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

பலவித ஆக்கவேலை, வரைதல், மைதீட்டல், நடித்தல், பேசுதல் முதலியவைகள் இன்பச் சூழலில் நிகழத் தருணங் கொடுக்க வேண்டும். வளர்ந்தோரின் புற நெருக்கமில்லாது சுயமாய், சுவாதீனமாய்ச் சந்தோஷமாய் ஓடி விளையாடவும் வேலைசெய்யவும் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதிக ஆக்திரமுள்ள பெற்றோரும், அவர்களைப்போன்ற உபாத்தியாயரும் பிள்ளைகள் வளர்ந்தவர்களின் ஒழுங்கு முறைப்படி சீவிக்கவேண்டுமென அவர்களது ஆற்றலுக்கு மிஞ்சிய வேலைகளைச் செய்யும்படியும் பாடங்களைப் படிக்கும்படியும் சொல்லி நெருக்குகின்ற படியால் தம் பிள்ளைகளுக்கு இக்கஷ்டத்தை உண்டாக்குகின்றனர். ஏழு வயதிற்கு முன் எழுத்து, வாசினை, எண் எண்ணும் பாடங்களில் போதிய தேர்ச்சியடைந்துவிடவேண்டும் என அவர்களை நெருக்குவதிலும் 7 வயது வரைக்கும் அவர்கட்கு முயற்சியான சீவியமும் போதிய அனுபவமும் துணிவான மனநிலையும் கிடைக்கச்செய்தால் பாடங்களைப் படிப்பியாத குறையை அதற்குப்பின் சிறிது காலத்தில் நிவர்த்தியாக்கலாம். 9 வயதுவரையில் முன்னையவர் பின்னையவர் அனைவரும் ஒரே படியில்தான் நிற்பார். பிந்தியவர்கள் சந்தோஷமான சீவியத்தை நடத்தினவராயிருப்பார். பாடசாலையில் வகுப்பைத் தனித்தனி பிள்ளைகள் சேர்ந்த கூட்டமாகப் பாராட்டாது வித்தியாசமற்ற அங்கத்தவர்கள் கொண்ட கூட்டமாகப் பாராட்டுவதே மூன்றாவது விஷயம். இதன்மூலம் மெல்லப் போகும் பிள்ளை துரிதமான பிள்ளையுடன் ஒப்பிடப்பட்டுக் குறைவாகப் பேசப்படுவதால் தைரியவீனம் அவ்வான். உபாத்தியாயர் அவனைத் துரிதப்படுத்த எவ்வளவுக்குத் தெண்டிக்கிறாரோ அவ்வளவுக்கு அவன் அவரை எதிர்ப்பான். இரு திருத்தங்கள் செய்யப்படலாம்: (1) கூடிய அளவுக்குத் தனியான முறையை உபயோகிக்க வேண்டும். (2) கூடிய அளவு வகுப்பைச் சிறிய தொகையுடைய மாணவர்களைக்கொண்ட வகுப்பாக்கத் தெண்டிக்கவேண்டும். அப்படியான திருத்தங்கள் செய்தபிற்பாடும் முன் கூறிய கஷ்டப்பிள்ளைகள் தோற்றுவாராயின் உாம் முன்கூறிய விஷயங்

களைக் கையாளுதல் இன்றியமையாதது. முன் கூறிய மூன்று பிரிவுகளிலும் அமைந்தவர்களைப்பற்றிய குறிப்புகள் சிலவற்றைச் சுருக்கமான சில வசனங்களில் கூற விரும்புகிறேன்.

(1) பின்னிற் தம் பிள்ளைகள் : 70-க்கும் 85-க்கும் இடைப்பட்ட விவேக ஈவு உள்ளவர்களை இவ்விதம் மதிக்கலாம் என்பது பொது அபிப்பிராயம். சரீர வயதின்படி 4-ம் வகுப்புக்குரியவன் 3-ம் வகுப்பில் சரிக்கட்ட முடியாதவனாயிருப்பின் அவனைப் பின்னிற் பவன் என்று கூறலாம். ஒரு தொகைப் பிள்ளைகளுள் எத்தனைபேர் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களென்பது ஆராயப்பட்டிருக்கின்றது. பேட்டு (Burt) பின்வருமாறு கூறுகின்றார் : ஒரு மாகாணப் பிரிவில் உள்ள பிள்ளைகளுள் ஏறக்குறைய 15% ஆணைர் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவராவர். மாகாணத்துக்கு மாகாணம் வித்தியாசமிருக்கும்; ஆனால் இவ்வகுப்பினர் 10%க்குக் குறையாமலும் 20%க்குக் கூடாமலும் இருப்பர்.

(2) அலங்கோலமானவர்கள் : முற்கூறிய ஆழமான காரணமில்லாது இலகுவில் திருத்தக்கூடிய அலங்கோலங்கள் சிலவேளை தோன்றக்கூடும் காரணம் ஆழமானதோ அல்லது மேற்பரப்பிலுள்ளதோ என்பதைப் பின்வரும் கேள்விகளைக்கொண்டு தீர்மானிக்கலாம். (i) குறிக்கப்பட்ட அலங்கோலம் ஒரு சிலரிடந்தான் இருக்கின்றதா அல்லது அனைவரிடமும் இருக்கின்றதா? (ii) மாணவர் களைப்புடைய வராய் வந்துவிட்டனரா? (iii) ஏதாவது விசேஷ மனக் குழப்பம் உண்டா? (iv) கொடுக்கப்பட்ட வேலை அந்த வகுப்புக்குத் தகுதியானதா? (v) கொடுக்கப்பட்ட உபகரணங்கள் அம்மாணவர் வயதிற்கு உயர்த்திற்கும் தகுதியானவைகளா? (vi) உபாத்தியாயருக்கும் மாணவருக்கும் இடையில் உள்ள சம்பந்தம் சரியானதா? (vii) இடச்சுவாத்தியர், இடநிசாலர், வகுப்பிற் பிள்ளைகள் செறிவு ஆகிய இவை பொருத்தமானவையா? இக்கேள்விகளுக்கு விடையறிதல் மூலம் அலங்கோலத்தின் காரணங்கள் இலகுவில் அகற்றக்கூடியவை எனக் கண்டுபிடிக்கும்போது அவற்றை அகற்ற முயற்சி செய்யவேண்டும்.

(3) குழப்படிக்காரர் : குழப்படி செய்யும் குணம் டெரும்பாலும் நிலையாக இருப்பதொன்றன்று. ஆகவே இப்படிப்பட்டவர்களை வகுப்பில் உயர்ந்த முறைகளில் தலைவராக்கிவிட்டால் அதன்மூலம் அவர்களது குழப்படிக்கு குணத்தை நீக்கலாம்.

இரண்டொரு வார்த்தைகள் பிள்ளைகளின் பெற்றார்களைப்பற்றியும் கூறவேண்டியதவசியம். பிள்ளைகளின் கல்வி அவர்களின் பிறப்பியல்புகளுக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ப இருக்கும் என்பது மானத சாஸ்திரிகளது கொள்கை. சில பெற்றார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வி விஷயத்தில் சிறிதேனும் சிரத்தையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றிலர். பிள்ளையின் கல்வி விஷயத்தில் பாடசாலைப் பொறுப்பு சிறிதே; பெற்றாரின் ஊக்கத்தினால்தான் அவர்கள் வளர்ச்சியடைவார்கள். சில பெற்றார் பாடசாலைப் படிப்புடன் விட்டுப் பின்பு ஆசிரியர்களைக் குறை கூறுகின்றனர். இது அவர்களது அறியாமை டென்றே கூறலாம். பாடசாலையில் ஆசிரியர் மேற்கூறிய கஷ்டப் பிள்ளையைத் திருத்த ஏதேனும் உபாயம் செய்தால் சில பெற்றார் அதைப் டெரிய குற்றமாகக்கொண்டு அவர்கள்மீது வீண்பழி சுமத்தவர். இப்படியான நிலை நீங்கினால்தான் ஓரளவுக்கு கஷ்டப்பிள்ளைகள் நிவிர்த்தியடையக்கூடும்.

சில பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து கடமையாற்றுகின்றனர். அப்படியிருந்தாலும் சில பெற்றோர் மற்றப் பிள்ளைகளின் பெற்றோரையும் தமது துர் எண்ணத்துக்கு இசைபச் செய்து ஆசிரியரின் உயர்ந்த மன எண்ணத்தைத் தடைசெய்கின்றனர். இதனால் சில பாடசாலைகளில் கஷ்டப்பிள்ளைகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். முற்காலப் படிப்பிலும் தற்காலத்தில் அதிக உயர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதால் ஆசிரியர் அதிக வேலை புரியவேண்டியவராய் இருக்கின்றார். பெற்றோர்களே நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை உயர் நிலையடையச் செய்ய முயற்சி செய்யுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகள் வருங்காலப் டெரியோர் என்பதை மறக்காதீர்கள்.

உச்சரிப்பும் எழுத்துப் பிழையும்.

பாடசாலைகளிற் படிக்கும் பிள்ளைகளிற் பெரும்பாலார் தமிழை எழுதும்போது அதிகமான எழுத்துப் பிழைகளை விடுகின்றனர். சாதாரணமாக ஒருவகுப்பில் எதிர்பார்க்கவேண்டிய அளவுக்கு மேலாக அவசியமில்லாத பிழைகளுங் காணப்படுகின்றன. இவ்விதம் இவர்கள் கண்டபடி எழுத்துப் பிழைகள் விடக்காரணமென்ன? இதனைத் திருத்துவதற்கு ஆசிரியராயுள்ளோர் எவ்வித உடாயத்தைக் கையாள வேண்டும்? இவற்றைப்பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பிழைகளின் வெவ்வேறு விதங்கள்

தமிழ் மொழியின் உச்சரிப்பில் எழுத்துக்கள் முற்றாக மயங்கும் மயக்கங்கள் இல்லை. அப்படி இருந்தும் சிலவெழுத்துக்கள் முற்றாக மயங்கும்படி அல்லது ஒரெழுத்தினொலி மற்றோர் எழுத்தின் ஒலியாகப் படும்படி உச்சரித்தால் அது சரியான உச்சரிப்பு அன்று என்று சொல்வதன்றி எழுத்து மயக்கம் என்று சொல்லமுடியாது. இலக்கண ஆசிரியர்கள் எழுத்துக்கள் மயங்கும் இடங்கள் சிலவற்றைக் கூறியிருக்கின்றனர்; அங்ஙனம் மயங்கும் எழுத்துகள் தமக்குரிய மாத்திரையிற் சிறிது குறைந்தொலிக்கின்றனவேயன்றித் தம் ஒசையை முற்றாக இழப்பதில்லை. உதாரணமாக; “தீசையறிமிகானும் போன்ம்” என்னும் செய்யுள் அடியில் மகரம் மயங்கித் தன் மாத்திரையிற் சிறிது குறைந்ததேயன்றி உச்சரிப்பில் அம்மகரத்தின் அம்சம் தோன்றாமற் போகவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் ‘நொற்’ (Knott) என்ற விடத்து ‘கே’ (K) என்ற எழுத்தே முதலிற் போடப்படுகிறது. உச்சரிப்பில் ‘கே’ (K) யின் ஒலி அணுவளவேனுங் கிடையாது. இன்னும் ‘பீ, எச்’ (P, H) என்னும் இவ்வீரெழுத்தும் ஒரு சொல்லில் அடுத்துவரும் போது ‘எவ்’ (F) என்ற எழுத்திற்குரிய சத்தமாக மாறுகின்றன. இவ்விதமாக மயக்கங்களும் மாற்றங்களும் உள்ள ஒரு பாஷையை எழுதும்போது ஆரம்பத்தில் உச்சரிப்பைக் கொண்டு எழுதமுடியாது. கட்டாயமாக எழுத்துக்களை மனனஞ் செய்தோ அல்லது சொல்லுருவத்தை நன்றாக அவதானித்தோ இருந்தாற்றான் பிழையின்றி எழுத

முடியும். இப்படிப்பட்ட எழுத்து மயக்கங்களும் ஒலி மாற்றங்களும் இல்லாத சமிழ் மொழியை எழுதும்போது ஒவ்வொரு எழுத்துப் போட வேண்டிய விடத்தில் மற்றொரு எழுத்தைப் போடுவதும், அவசியம் போடவேண்டிய சிலவெழுத்துக்களைப் போடாது விடுவதும், தேவையற்ற சிலவெழுத்துக்களைக் கூட்டி எழுதுவதுமாகிய பிழைகள் மாணவர்களிடையிற் சாதாரணமாகக் காணப்படுகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் எந்த எழுத்தைப்போடுவது எதைப்போடாது விடுவது என்பதே அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ரகர, நகர, முகர, ளகரச் சொற்கள் வருப்போது சரியான எழுத்தின்னதெனத் தெரியாமையால் அதிர்ஷ்ட இலக்கம் தொடுவதுபோலக் கைக்கு வந்த ஏதோவோ ரெழுத்தை எழுதிவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியெது பிழையெது என்பது விளங்குவதில்லை. சிலநேரம் சரியான எழுத்தே விழுவது முண்டு. ஆனால் ஓரிடத்திற் சரியான எழுத்தோடு எழுதிய சொல்லையே வேறொரிடத்திற் பிழையான எழுத்தோடு காணலாம். இதைக்கொண்டு அவர்களுக்குச் சரியான எழுத்துத் தெரியவில்லை யென்பதைக் கண்டு பிடித்துவிடலாம். ரகர, நகர, முகர, ளகரச் சொற்களில் மாத்திரம் பிழைவிடுகிறார்களென்று சொல்லுவதற்கில்லை. ரகர, நகரங்கட்கும், ணகர, னகர, நகரங்கட்கும் முகர, ளகர, லகரங்கட்கும் வித்தியாசந் தெரியாது இடர்ப்படும் மாணவர்கள் அநேகர் உளர். பெரும்பாலும் ஆங்கிலபாடசாலைகளிற் படிக்குந் தமிழ்ப் பிள்ளைகள்தான் இவ்வித பிழைகளை விடுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. தமிழ்ப்பாடசாலைகளிற் டடிக்கும் மாணவர்களிடத்தும் இவ்விடர்ப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இனி இவற்றைவிடக் க, ச, த, ப க்கள் மிகும் இடங்களையும் மிகா விடங்களையும் கவனிக்கிறார்களில்லை. 'எனக்கு' + 'சொன்னான்' என்னுள் சொற்களைச் சேர்த்தெழுதும்போது 'எனக்கு சொன்னான்' என இயல்பு புணர்ச்சிப் படுத்தி எழுதுகிறார்கள். இப்பிழையைத் திருத்துவதற்காக உயிர்முன்வரும் க ச த ப க்கள் மிகும் என்று படிப்பித்தாலோ 'வந்துப் போனான்' எனப்புறனடை இல்லாத கட்டாய விதியாகக்கொள்கின்றனர். க ச த ப க்கள் மிகுமிடமிவை, மிகா விடமிவை என்னும் அறிவைப் பேச்சுவழக்கிற் பழகிப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமெயன்றி இலக்கணத்தைப் படித்துப் பெறுவது சுலபமன்று.

(தொடரும்)

பண்டிதர். சே. வேலுப்பிள்ளை.

வித்தியா கந்தோர் மாற்றங்கள்

பெயர்	முந்திய நியமனம்
திரு. எஸ். யூ. சோமசேகரம்	வித்தியா திகாரி, மேல்மாகாணம்
திரு. எஸ். ஜே. குணசேகரம்	வித்தியா திகாரி, மத்திய பாடசாலைகள்
திரு. டி. ஏ. வெத்தசிங்க	உதவி ஆசிரியர், C/வியாங்கொடை மத்திய பாடசாலை
ஸ்ரீமதி. எல். சீ. சந்திரசேகர	உதவி ஆசிரியை, C/டெகுவெலை மத்திய பாடசாலை
திரு. வீ. துரைசாமி	தலைமைக் கணக்காளர், வித்தியா பகுதி
திரு. சீ. ஜே. டி சேரம்	உதவி வித்தியாதிபதி, உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள்
திரு. ஆர். ஜே. எவ் ரென்டிஸ்	பிரதி வித்தியாதிபதி
திரு. சீ. ரீ. லோறிக	பதில் பிரதி வித்தியாதிபதி